

Prof. univ. dr. **Carmen-Silvia Paraschiv**
(coordonator)

Lector univ. dr.
Maria-Georgiana Teodorescu

Asist. univ. dr.
Alin Sorin Nicolescu

Drept procesual penal. Partea specială

Note de curs

Ediția a 4-a, revizuită și adăugită

Editura
Hamangiu
2023

Soluția judecătorului de cameră preliminară nu reprezintă actul prin care se reia urmărirea penală, ci numai **temeiul** care permite reluarea urmăririi penale, prin ordonanță, de către procuror^[1].

În situațiile anterior menționate, procurorul efectuează urmărirea penală ori, după caz, trimite cauza la organul de cercetare, dispunând prin ordonanță actele de urmărire penală ce urmează a fi efectuate [art. 334 alin. (3) C. proc. pen.].

6.3. Reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale

Redeschiderea urmăririi penale reprezintă modalitatea de reluare a urmăririi penale după ce procurorul a dispus o soluție de clasare sau de renunțare la urmărirea penală^[2].

Conform art. 335 C. proc. pen., reluarea în caz de redeschidere a urmăririi penale poate opera în următoarele cazuri:

- dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că **nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, infirmă ordonanța** și dispune redeschiderea urmăririi penale [art. 335 alin. (1) teza I C. proc. pen.];

Prin Decizia nr. 23 din 14 septembrie 2020 (M. Of. nr. 52 din 18 ianuarie 2021), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, a stabilit că „procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cazul infirmării unei soluții dispuse de către un procuror din cadrul parchetelor din subordine ori structurilor specializate ale Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism), nu are în toate situațiile calitatea expres prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul de procedură penală în care se face referire la «procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția»”.

- în cazul în care **au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea**, procurorul

^[1] *Idem*, p. 497.

^[2] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 497.

revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale [art. 335 alin. (2) C. proc. pen.]. Aceste fapte sau împrejurări nou-apărute nu îi sunt imputabile procurorului, revocarea în acest caz fiind sinonimă cu „retractarea” ordonanței^[1];

- ➔ atunci când constată că **suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile** stabilite în baza art. 318 alin. (6), procurorul **revocă ordonanța de renunțare la urmărirea penală** și dispune redeschiderea urmăririi penale [art. 335 alin. (3) C. proc. pen.];
- ➔ atunci când **judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva soluției de clasare și a trimis cauza la procuror** în vederea completării urmăririi penale [art. 335 alin. (5) C. proc. pen.]; în acest caz putem întâlni două situații distincte:
  - punerea în mișcare a acțiunii penale a fost dispusă, iar judecătorul de cameră preliminară admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a începe sau a completa urmărirea penală [art. 341 alin. (6) lit. b) C. proc. pen.];
  - acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare, iar judecătorul de cameră preliminară admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală [art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. b) C. proc. pen.].

Redeschiderea urmăririi penale poate fi dispusă **exclusiv de către procuror**, prin **ordonanță**.

Totodată, legiuitorul a prevăzut ca redeschiderea urmăririi penale să fie **supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară**, în termen de 3 zile, sub sancțiunea nulității [art. 335 alin. (4) teza I C. proc. pen.].

Prin Decizia nr. 27 din 29 octombrie 2015 (M. Of. nr. 919 din 11 decembrie 2015), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a stabilit că „redeschiderea urmăririi penale prevăzută de art. 335 din Codul de procedură penală este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară, atât în urma infirmării soluției procurorului de către procurorul ierarhic superior în procedura

^[1] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 498.

prevăzută de art. 336 și următoarele din Codul de procedură penală, cât și în cazul infirmării dispuse din oficiu”.

Judecătorul de cameră preliminară hotărăște prin încheiere motivată, în camera de consiliu, cu citarea suspectului sau, după caz, a inculpatului și cu participarea procurorului, asupra legalității și temeiniciei ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale. Neprezentarea persoanelor legal citate nu împiedică soluționarea cererii de confirmare [art. 335 alin. (4) C. proc. pen.].

Conform art. 335 alin. (4)¹ C. proc. pen., judecătorul de cameră preliminară, soluționând cererea de confirmare, verifică legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricărui înscrisuri noi prezentate. **Încheierea** judecătorului de cameră preliminară este **definitivă**.

De reținut! Potrivit art. 335 alin. (6) C. proc. pen., redeschiderea urmăririi penale **nu** este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară în situația în care procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția infirmă soluția de netrimitere în judecată și dispune redeschiderea urmăririi penale, anterior comunicării ordonanței care cuprinde această soluție.

§7. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală

Plângerea reprezintă modalitatea procesuală conferită persoanelor interesate și îndrituite de lege de a solicita verificarea actelor și măsurilor procesuale dispuse și efectuate pe parcursul urmăririi penale^[1].

Ca o garanție a respectării legalității în procesul penal, legiuitorul a prevăzut posibilitatea ca orice persoană nemulțumită de actele și măsurile dispuse în timpul urmăririi penale să facă plângere împotriva acestora, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime^[2].

---

^[1] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 502.

^[2] I. NEAGU, M. DAMASCHIN, *Tratat de procedură penală. Partea specială...*, p. 110.

7.1. Dreptul de a face plângere

Potrivit art. 336 alin. (1) C. proc. pen., **orice persoană** poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

Vătămarea trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie efectivă, adică să fi produs un prejudiciu;
- să fie actuală;
- să privească interesele legitime ale persoanei care face plângerea^[1].

Legiuitorul a garantat persoanelor ale căror interese legitime au fost vătămăte **dreptul de a depune plângere** împotriva:

- actelor și măsurilor organelor de cercetare penală;
- actelor și măsurilor procurorului;
- soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată.

Actualul Cod de procedură penală nu prevede un termen *expressis verbis* până la care poate fi depusă plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, *per a contrario* dreptul putând fi exercitat **oricând pe parcursul urmăririi penale**.

7.2. Plângerea împotriva actelor și măsurilor organelor de cercetare penală

În situația în care plângerea se depune împotriva actelor sau măsurilor organelor de cercetare penală, aceasta **se adresează procurorului** care supraveghează activitatea organului de cercetare penală și se depune fie direct la acesta, fie la organul de cercetare penală [art. 336 alin. (2) C. proc. pen.].

Atunci când plângerea a fost depusă la organul de cercetare penală, acesta este obligat ca în termen de 48 de ore de la primirea ei să o înainteze procurorului împreună cu explicațiile sale, atunci când acestea sunt necesare (art. 337 C. proc. pen.).

---

^[1] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 502.

De reținut este și faptul că exercitarea dreptului de a introduce plângere **nu are un efect suspensiv** pentru aducerea la îndeplinire a măsurii sau a actului care formează obiectul acesteia [art. 336 alin. (3) C. proc. pen.].

Totodată, procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult **20 de zile** de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea un exemplar al ordonanței (art. 338 C. proc. pen.).

Procurorul, prin ordonanță, poate:

- **admite** plângerea – caz în care poate înlătura actele sau revoca măsurile ce formează obiectul plângerii ori poate cere organului de cercetare penală refacerea acestora;
- **respinge** plângerea – caz în care actele sau măsurile ce fac obiectul plângerii rămân valabile.

7.3. Plângerea împotriva actelor sau măsurilor procurorului

Din interpretarea dispozițiilor art. 339 C. proc. pen. reiese faptul că plângerea poate avea ca **obiect**:

- măsurile luate sau actele efectuate de procuror;
- măsurile luate sau actele efectuate pe baza dispozițiilor date de procuror;
- soluțiile de clasare.

Plângerea împotriva actelor sau măsurilor luate de către procuror va fi **soluționată de**:

- prim-procurorul parchetului;
- procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel;
- procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

în situația în care actele sau măsurile luate ce fac obiectul plângerii au fost efectuate de către procurorul din subordinea acestora;

- procurorul ierarhic superior, în situația în care actele sau măsurile luate ce fac obiectul plângerii au fost efectuate de către prim-procurorul parchetului, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de

Casație și Justiție ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia;

- în ipoteza în care ierarhia funcțiilor într-o structură a parchetului este stabilită printr-o lege specială (Direcția Națională Anticorupție sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism), competența de soluționare a plângerilor formulate împotriva actelor efectuate sau a măsurilor dispuse de către procurorii din structurile respective aparține structurilor ierarhice menționate anterior (operează principiul subordonării ierarhice)^[1].

Ca regulă generală, nu există un termen pentru introducerea plângerii, astfel încât aceasta poate fi făcută **pe tot parcursul fazei de urmărire penală**. De la această regulă există și **excepții**, prevăzute în cazul unor **norme speciale** privind atacarea unor acte sau măsuri ale procurorului:

- art. 209 alin. (15) C. proc. pen. – împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura reținerii suspectul sau inculpatul poate face plângere, **înainte de expirarea duratei acesteia**, la prim-procurorul parchetului sau, după caz, la procurorul ierarhic superior;
- art. 213 alin. (1) C. proc. pen. – împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, **în termen de 48 de ore de la comunicare**, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond;
- art. 215¹ alin. (5) C. proc. pen. – împotriva ordonanței procurorului prin care s-a prelungit măsura controlului judiciar, **în termen de 48 de ore de la comunicare**, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond;
- art. 339 alin. (4) C. proc. pen. – în cazul soluțiilor de clasare, plângerea se face **în termen de 20 de zile de la comunicarea** copiei actului prin care s-a dispus soluția.

Întrucât dispozițiile art. 336-338 C. proc. pen. se aplică în mod corespunzător, procurorul căruia îi revine atribuția de a soluționa plângerea

---

^[1] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 504.

poate cere explicații cu privire la măsurile și actele ce formează obiectul plângerii și are obligația de a o rezolva în termen de cel mult **20 de zile** de la primire.

Totodată, ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor **nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior** și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate [art. 339 alin. (5) C. proc. pen.].

Prin Decizia nr. 9 din 21 martie 2022 (M. Of. nr. 465 din 10 mai 2022), Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că „organul judiciar competent să soluționeze plângerea persoanei nemulțumite în ipoteza în care procurorul ierarhic superior celui care a emis soluția de clasare a admis-o, a infirmat soluția procurorului de caz și a dat o nouă soluție de clasare, pentru alte motive decât cele invocate de petent, în raport cu dispozițiile art. 339 alin. (5) din Codul de procedură penală, este judecătorul de cameră preliminară”.

7.4. Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată

Plângerea împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată este un remediu procesual conferit de lege persoanelor cărora le-au fost respinse plângerile împotriva soluțiilor dispuse prin ordonanță sau rechizitoriu^[1].

Conform art. 340 alin. (1) C. proc. pen., „persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța careia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță”.

Din dispozițiile citate putem trage următoarele concluzii:

- ➔ plângerea vizează soluția de clasare;

---

^[1] C.S. PARASCHIV, *op. cit.*, 2019, p. 505.

- condiția *sine qua non* pentru exercitarea dreptului la plângere este ca aceasta să fie precedată de ordonanța procurorului prin care se respinge plângerea inițial formulată împotriva soluției de clasare;
- soluționarea acesteia întră în competența judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță;
- plângerea poate fi formulată în termen de **20 de zile** de la comunicarea ordonanței procurorului prin care respinge plângerea împotriva soluției de clasare.

În situația în care plângerea nu a fost soluționată în termenul de 20 de zile prevăzut de art. 338 C. proc. pen., dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare [art. 340 alin. (2) C. proc. pen.].

Întrucât art. 340 alin. (4) C. proc. pen. prevede faptul că dispozițiile art. 289 alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător, rezultă că:

- plângerea se poate face **personal** sau **prin mandatar**; mandatul trebuie să fie **special**, iar procura rămâne atașată plângerii;
- dacă este făcută **în scris**, plângerea trebuie semnată de persoana vătămată sau de mandatar;
- plângerea în **formă electronică** îndeplinește condițiile de formă numai dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu prevederile legale.

Potrivit art. 340 alin. (3) C. proc. pen., plângerea trebuie să cuprindă:

- **pentru persoana fizică**: numele, prenumele, codul numeric personal, calitatea și domiciliul petiționarului, data ordonanței sau a rechizitoriului atacat, numărul de dosar și denumirea parchetului, indicarea motivelor plângerii;
- **pentru persoana juridică**: denumirea, sediul, indicarea reprezentantului legal ori convențional, data ordonanței sau a rechizitoriului atacat, numărul de dosar și denumirea parchetului, indicarea motivelor plângerii.

În situația în care nu cuprinde data ordonanței sau a rechizitoriului atacate, numărul de dosar și denumirea parchetului, plângerea se restituie **pe cale administrativă**, situație în care completarea poate fi efectuată nu mai târziu de 20 de zile de la data restituirii [art. 340 alin. (5) C. proc. pen.].

Conform art. 341 alin. (1) C. proc. pen., după înregistrarea plângerii la instanța competentă, aceasta se trimite în aceeași zi judecătorului de cameră preliminară.

În situația în care plângerea este **greșit îndreptată**, se trimite pe cale administrativă organului judiciar competent [art. 341 alin. (1) teza finală C. proc. pen.].

De asemenea, în cazul în care plângerea a fost depusă la procuror, acesta o va înainta, împreună cu dosarul cauzei, instanței competente [art. 341 alin. (4) C. proc. pen.].

Judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul de soluționare și dispune citarea petentului și a intimaților și încunoștințarea procurorului, cu mențiunea că pot depune **note scrise** cu privire la admisibilitatea ori temeinicia plângerii. Petentul și intimații, dacă în cauză a fost pusă în mișcare acțiunea penală, pot formula **cereri** și ridica **excepții** și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale [art. 341 alin. (2) C. proc. pen.].

Potrivit art. 341 alin. (3) C. proc. pen., procurorul, în termen de cel mult 3 zile de la primirea comunicării, transmite judecătorului de cameră preliminară dosarul cauzei.

Conform art. 341 alin. (5) C. proc. pen., plângerea se soluționează,:

- în camera de consiliu;
- cu participarea procurorului;
- prin încheiere motivată, pronunțată în camera de consiliu.

Neprezentarea persoanelor citate conform dispozițiilor legale nu constituie un impediment în soluționarea plângerii [art. 341 alin. (5) teza finală C. proc. pen.].

Judecătorul de cameră preliminară, soluționând plângerea, verifică soluția atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul de urmărire penală și a oricăror înscrisuri noi prezentate [art. 341 alin. (5)¹ C. proc. pen.].

Conform art. 341 alin. (6) și (7) C. proc. pen., judecătorul de cameră preliminară soluționează plângerea după cum urmează:

- în cazurile în care **nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale**:
  - **respinge** plângerea, ca:
    - tardivă;
    - inadmisibilă;
    - nefondată;
  - **admite** plângerea, **desființează** soluția atacată și **trimite** motivat cauza la procuror pentru:
    - a începe sau a completa urmărirea penală;
    - a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală;
  - **admite** plângerea și **schimbă temeiul de drept** al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea;
- în cazurile în care **s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale**:
  - **respinge** plângerea, ca:
    - tardivă;
    - inadmisibilă;
  - verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280-282 C. proc. pen. actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii și:
    - **respinge** plângerea, ca nefondată;
    - **admite** plângerea, **desființează** soluția atacată și **trimite** motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală;
    - **admite** plângerea, **desființează** soluția atacată și **dispune începerea judecătii** cu privire la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, când probele legal administrate sunt suficiente, trimițând dosarul spre repartizare aleatorie;
    - **admite** plângerea și **schimbă temeiul de drept** al soluției de clasare atacate, dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea.

În cazul în care, ulterior sesizării judecătorului de cameră preliminară, procurorul ierarhic superior admite plângerea și dispune infirmarea soluției atacate, plângerea va fi respinsă ca rămasă fără obiect. Cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia [art. 341 alin. (7¹) C. proc. pen.].

Încheierea judecătorului de cameră preliminară prin care soluționează plângerea este **definitivă**, cu **excepția** cazului prevăzut la art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) C. proc. pen., când împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară admite plângerea, desființează soluția atacată și dispune începerea judecății se poate face **contestație** în termen de 3 zile de la comunicare.

Astfel, conform art. 341 alin. (9) C. proc. pen., **procurorul, petentul și intimații** pot face, motivat, contestație cu privire la modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale. Sancțiunea unei contestații nemotivate este **inadmisibilitatea**.

Prin Decizia nr. 243 din 16 aprilie 2019, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 341 alin. (9) C. proc. pen., care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară cu privire la dispoziția de începere a judecății referitor la faptele și persoanele pentru care, în cursul cercetării penale, a fost pusă în mișcare acțiunea penală, pronunțată în temeiul art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c) C. proc. pen., este neconstituțională.

Potrivit art. 341 alin. (10) C. proc. pen., contestația:

- se depune la judecătorul care a soluționat plângerea;
- se soluționează:
  - de către:
    - judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară;
    - completul competent potrivit legii, atunci când instanța sesizată cu plângere este Înalta Curte de Casație și Justiție;
  - în camera de consiliu, cu citarea petentului și a intimaților și cu participarea procurorului;
  - prin încheiere motivată, pronunțată în camera de consiliu.

➔ poate primi următoarele **soluții**:

- **respingerea** ca tardivă, inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată și **menținerea dispoziției de începere a judecării**;
- **admiterea, desființarea** încheierii și **rejudicarea plângerii** potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 C. proc. pen., dacă excepțiile cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale au fost greșit soluționate.

De asemenea, de reținut este și faptul că **probele care au fost excluse nu pot fi avute în vedere la judecarea în fond a cauzei** [art. 341 alin. (11) C. proc. pen.].

Întrebări recapitulative:

- În ce constă obiectul urmăririi penale?
- Care sunt modurile de sesizare a organelor de urmărire penală? Cum pot fi acestea clasificate și care sunt particularitățile lor?
- Precizați distincția dintre urmărirea penală *in rem* și cea *in personam*.
- Ce elemente trebuie aduse la cunoștința persoanei odată cu dobândirea calității de suspect și care este sancțiunea omiterii lor?
- Când se pune în mișcare acțiunea penală și cine este titularul acesteia? Menționați care sunt efectele punerii în mișcare a acțiunii penale. În cazul schimbării încadrării juridice trebuie pusă din nou în mișcare acțiunea penală?
- Prin ce acte se realizează sesizarea instanței de judecată?
- Prin ce modalități se poate finaliza urmărirea penală? Detaliați.
- În ce situații poate fi dispusă reluarea urmăririi penale? Ce organe judiciare au competența de a dispune reluarea urmăririi penale?
- Cine poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală? Când poate fi introdusă o asemenea plângere și pentru ce motiv?
- Care sunt posibilele soluții date de judecătorul de cameră preliminară în cazul plângerii împotriva dispozițiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată? Care sunt posibilitățile de soluționare a plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteri în judecată?